

Bijlage 13d:

Proces verbaal van 16 februari 2007 van de beëdigde guigenverklaringen van Mevrouw C.H. Delfgauw, de heer J.P.C.G. van der Wielen, Mr. J.W. Westenberg

proces-verbaal

RECHTBANK ROTTERDAM

Sector civiel recht

Zaak-/rolnummer: 216253 / HA ZA 04-1275

Proces-verbaal van het op 16 februari 2007 gehouden getuigenverhoor, ingevolge vonnis van deze rechtbank d.d. 14 december 2005 nader bepaald op heden, in de zaak van:

mr. Johannes Willem WESTENBERG,
wonende te 's-Gravenhage,
eiser in conventie,
verweerder in reconventie,
procureur mr. H.E. Schweers,
advocaat mr. H.J.M. Boukema,

25

- tegen -

mr. Hugo Johannes SMIT,
wonende te Rotterdam,
gedaagde in conventie,
procureur mr. R.B. Golterman,
advocaat mr. H.J.A. Knijff,

10

Tegenwoordig zijn:

mr. M.A. van de Laarschot, rechter,
J.S. Berkepeis, griffier.

Na uitroeping van de zaak verschijnen:

mr. Boukema, voornoemd;
mr. Westenberg, voornoemd;
mr. Knijff, voornoemd.

Het getuigenverhoor vindt plaats aan de zijde van Westenberg.

Mr. Boukema deelt mede dat de navolgende getuigen in de contra-enquête worden voorgebracht.

De rechter gaat over tot het getuigenverhoor en laat daartoe achtereenvolgens binnen komen de na te noemen getuigen, die na opgave te hebben gedaan van naam, voornamen, leeftijd, beroep en woon- of verblijfplaats, na te hebben meegedeeld niet in familie- of dienstverband tot partijen te staan, en na op de bij de wet bepaalde wijze de voorgeschreven belofte, respectievelijk de eed te hebben afgelegd de gehele waarheid en niets dan de waarheid te zullen zeggen - alles tenzij hierna anders staat vermeld - ieder afzonderlijk de navolgende verklaring hebben afgelegd.

De griffier is aanwezig geweest bij het getuigenverhoor.

mevrouw Catharina Harmina Delfgouw, 59 jaar, wonende te Moerkapelle, ambtenaar van beroep.

BELOFTE

Ik ben van 1972 tot 1987 bij de Haagse rechtbank werkzaam geweest. Vervolgens heb ik van 1987 tot 1989 bij de SSR gewerkt. Daarna ben ik weer werkzaam geweest bij de Haagse rechtbank waarvan de laatste 7 jaren bij de Vliegende Brigade. Nu werk ik sinds 1 januari weer bij de civiel sector van de Haagse rechtbank. Daar was ik dus ook in december 1994 werkzaam. In die tijd was ik unit coördinator van de civiele sector, dat wil zeggen dat ik leiding gaf aan de administratie en het secretariaat van die sector.

Ik weet waar deze procedure over gaat. Ik heb de processtukken echter niet gelezen. Ik heb voorafgaand aan deze zitting geen contact gehad met de heer Westenberg over deze zaak. Ik heb ook niet met de president van de Haagse rechtbank over deze zaak en deze zitting gesproken.

Ik merk nog op dat ik voor december 1994 ook nog leiding heb gegeven aan de Algemene Dienst van het Paleis van Justitie. Hetgeen ik straks zal verklaren ontleen ik ook aan hetgeen mij uit die periode bekend is.

De algemene gang van zaken met betrekking tot binnenkomende telefoontjes is als volgt. Deze telefoontjes komen binnen bij de telefooncentrale. Indien men vraagt naar een rechter, wordt er doorverbonden met de administratie van de desbetreffende sector. Indien dit de civiele griffie betreft, zal de griffiemedewerker die het telefoontje aanneemt nagaan om welke zaak en welke rechter het gaat en als hij/zij het telefoontje niet zelf af kan doen, contact opnemen met de desbetreffende rechter. De griffiemedewerker kan dit contact telefonisch leggen met de rechter, of via briefjes en tegenwoordig uiteraard per email. In geen geval zal de griffiemedewerker de beller doorverbinden met de behandelend rechter. Dit is niet anders als de beller een advocaat is. Ook indien de advocaat uitdrukkelijk verzoekt om met de rechter te worden doorverbonden, wordt aan dit verzoek geen gevolg gegeven. Zo luiden destijds de instructies, althans bij de civiele sector, en zo luiden de instructies bij mijn weten nu nog steeds. Voor zover ik weet werden en worden deze instructies strikt nageleefd. Op uw vraag waaraan ik deze wetenschap ontleen, antwoord ik dat als het anders zou zijn geweest er dan klachten van rechters zouden zijn gekomen. De rechters zijn immers ook bekend met voormelde instructies. Die instructies zijn voor zover mij bekend niet op papier gezet.

Mij zijn geen gevallen bekend waarin een medewerker van de griffie rechtstreeks contact tot stand gebracht heeft tussen een advocaat en een rechter. Ook niet in het geval waarin het initiatief om bepaalde mededelingen te doen uitgaan over een zaak afkomstig is van de behandelend rechter. Ook in die gevallen vindt de telefonische communicatie voor zover ik weet via de medewerkers van de griffie plaats.

Ik heb zelf nimmer bemoeienis gehad met de Chipsol zaken. Ik wist destijds niets van die zaken af.

Mevrouw Schmiemann ken ik. Ik heb haar indertijd zelf aangenomen. Zij was de secretaresse van de heer Westenberg. De heer Westenberg was in 1994 sectorvoorzitter en daarom had hij een secretaresse. De instructies waarover ik zojuist heb verklaard golden ook voor de secretaresse van de heer Westenberg. Mevrouw Schmiemann is al enige tijd gepensioneerd en is helaas enkele maanden geleden overleden.

De indeling van de comparities na antwoord geschiedde destijds door de eerste medewerker van de civiele griffie. De vonnissen waarin een comparitie na antwoord werd bepaald, werden getekend door de rolrechter.

Er werden in die tijd formulieren gehanteerd waarop de rechter die de comparitie na antwoord zou gaan behandelen, aangaf welke stukken partijen voorafgaand aan die comparitie dienden over te leggen.

De rolrechter had volgens mij nooit contact met de raadslieden van partijen over de comparitie na antwoord.

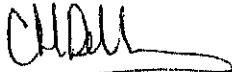
In haar hoedanigheid van secretaresse van de sectorvoorzitter kreeg mevrouw Schmiemann uiteraard vertrouwelijke zaken te horen. Daarover sprak zij met niemand.

Op een vraag van mr. Knijff antwoord ik dat rechters zelf de mogelijkheid hadden om naar buiten te bellen. Zo konden zij ook privé-telefoongesprekken voeren.

Op een vraag van mr. Boukema antwoord ik dat er indertijd één rechter was die zich niet hield aan de algemene instructies zoals ik die zojuist uiteen heb gezet. Die rechter belde dus wél met advocaten. Dit was niet de heer Westenberg. De rechter waar ik op doel maakte van zijn hart geen moordkuil. Dat was ook op de griffie te merken. Dat was algemeen bekend. Ik hoor de heer Knijff zeggen dat hij nu zo'n 30 jaar advocaat is en regelmatig rechtstreekse telefonische contacten heeft met Haagse rechters en hij verbindt daaraan de vraag hoe dit, als iedereen handelt volgens de instructies, mogelijk is. Ik weet niet beter en daar blijf ik bij, dat binnen de civiele sector van de Haagse rechtbank wordt gehandeld conform die instructies.

Taxe: nihil

Voorgelezen, volhard en ondertekend.

De heer Jean Paul Clemens Gerardus van der Wielen, 39 jaar, wonende te Gorinchem, juridisch administratief medewerker bij de rechtbank Den Haag van beroep.

EED

Ik ben vanaf 1989 werkzaam op de civiele griffie van de Haagse rechtbank. In 1994 was ik coördinerend administratief medewerker bij die griffie.

Enige weken geleden heb ik globaal met de heer Westenberg over deze zaak gesproken. Ik weet dus waar het over gaat. Ik ken de processtukken echter niet. Ik heb niet met de heer Hofhuis gesproken over het feit dat ik in deze zaak moet getuigen.

In 1994 was ik meewerkend voorman op de civiele griffie. Ik was betrokken bij de verdeling van de werkzaamheden. Dan moet u met name denken aan de planning van zittingen. In die functie had ik dagelijks telefonisch contact met advocaten. Indien een advocaat belde over een zitting, bijvoorbeeld omdat hij uitstel wenste van een bepaalde zitting, dan maakte ik daarvan een notitie en dan legde ik deze voor aan de behandelend rechter. Meestal vroeg ik om een schriftelijke bevestiging van het verzoek, bijvoorbeeld door middel van een faxbericht, en dan legde ik dat aan de rechter voor. Ik heb nooit een advocaat met een rechter telefonisch doorverbonden. Door de leiding van de sector was ons nadrukkelijk verboden dergelijke rechtstreekse contacten tot stand te brengen. De communicatie tussen de behandelend rechter en de advocaten liep via ons, griffiemedewerkers. Iedereen wist dat en handelde daarnaar. Ik weet niet of deze instructie destijds op papier stond. Soms werd er wel door advocaten op aangedrongen om rechtstreeks met de rechter in contact gebracht te worden, maar ook dan deden wij dat niet. Op uw vraag hoe ik weet dat overeenkomstig bedoelde instructie werd gehandeld, zeg ik u dat ik als meewerkend voorman zat tussen de griffiemedewerkers. Ik zat niet in een apart kamertje. Indien iemand zich niet zou hebben gehouden aan de instructie, zou de betrokken rechter daar zeker tegen hebben geprotesteerd. De instructie was ook bij alle rechters bekend en alle rechters hielden zich er ook aan. Ik heb in de periode van ongeveer 1992 tot 1997 intensief met de heer Westenberg samengewerkt. Ik denk dat vrijwel alle binnenkomende telefoontjes over zaken die bij hem in behandeling waren, door mij zijn afgedaan. Ik heb nooit een advocaat die belde doorverbonden met de heer Westenberg.

Mevrouw Schmiemann was destijds de secretaresse van de heer Westenberg. De heer Westenberg was toen sectorvoorzitter. Mevrouw Schmiemann had geen bemoeienis met de zaken die de heer Westenberg als inhoudelijk rechter behandelde. Telefoontjes over die zaken liepen dan ook niet via mevrouw Schmiemann, maar via de griffiemedewerkers. Ik merk hierbij nog op dat de griffie toen niet alleen belast was met de planning van enquêtes en comparities, maar ook met de planning van pleidooien.

Ik was er destijds van op de hoogte dat er diverse procedures in de Chipsol affaire speelden. Ik kan mij echter niet meer herinneren of ik zelf met advocaten over die zaken contact heb gehad.

Ook indien een rechter wenste dat met advocaten contact werd opgenomen over zaken, werd er geen rechtsreeks contact gelegd tussen die rechter en die advocaten. Ook in die gevallen liep de communicatie via ons.

Ik heb mevrouw Schmiemann jaren geleden voor het laatst gezien. Dat was na haar pensionering. Ik heb met haar nooit over de Chipsol zaken gesproken. De voornaam van mevrouw Schmiemann is Tineke. U toont mij de producties 6.1 en volgende, overgelegd bij akte van 8 oktober 2004, meer in het bijzonder 6.5 en 6.6. Ik constateer dat de productie 6.5 een fax betreft over de behandeling van een zaak die aan mevrouw Schmiemann is gericht en dat productie 6.6 een notitie laat zien van mevrouw Schmiemann die kennelijk betrekking heeft op een pleidooi. Ik vind dat vreemd omdat zij, zoals ik verklaarde, normaal

gesproken geen bemoeienis had met de planning van zittingen. Zij beschikte ook niet over de dossiers en zij zat op een andere kamer. Ik neem dus aan dat zij in dit geval contact met de griffiemedewerkers heeft gehad over de zaken waarop die producties zien. Ik bedoel daarmee dat ik aanneem dat zij de instructies van de heer Westenberg over die zaken aan ons heeft doorgegeven. Ik herken het handschrift op productie 6.1 niet. Op een vraag van mr. Knijff antwoord ik dat het telefoonnummer dat op de notitie van 6.6 is vermeld, althans de cijfers 328, mij doet denken aan het telefoonnummer van kantoor De Brauw. De naam Yvonne Butter zegt mij niets. In de handgeschreven notitie linksboven van productie 6.7. herken ik het handschrift van mr. Westenberg.

Op een vraag van mr. Boukema antwoord ik dat ik nooit gezien of gemerkt heb dat de heer Westenberg rechtstreeks telefonisch contact met advocaten heeft gehad. Die contacten liepen altijd via een medewerker van de griffie.

De heer Westenberg was de derde sectorvoorzitter onder wiens leiding ik heb gewerkt. Ik herinner mij dat hij de reeds geldende instructie dat er geen rechtstreeks telefonisch contact mocht zijn tussen advocaten en rechters nog eens nadrukkelijk onder de aandacht heeft gebracht.

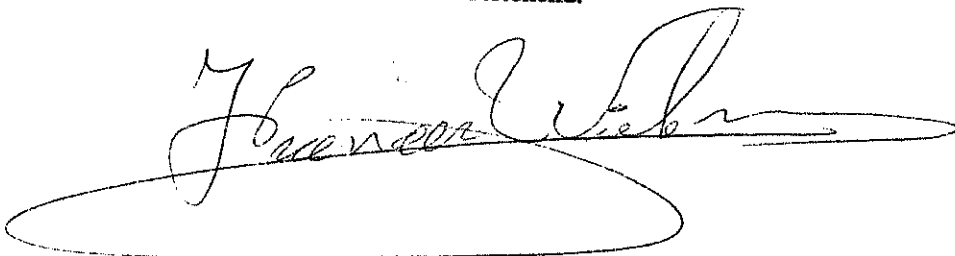
Ik heb nooit een mondelinge of schriftelijke instructie van een rechter gehad waaruit bleek dat hij daaraan voorafgaand telefonisch contact heeft gehad met een advocaat. Indien een dag voor pleidooi was bepaald, werd dit schriftelijk door ons bevestigd. Ik weet niet meer of op dat bericht de samenstelling van de pleitkamer stond vermeld.

Nu ik geconfronteerd ben met de producties waaruit dit lijkt te volgen, moet ik concluderen dat kennelijk over de verhinderingen van pleidooien telefonische contacten tussen mevrouw Schmiemann en advocaten plaatsvonden.

Er was een aantal rechters in Den Haag dat behoorlijk kon uitvallen tegen het griffiepersoneel, maar ook tegen advocaten. De heer Westenberg was gewoon duidelijk zijn mening te geven aan advocaten, daarover liet hij geen twijfel bestaan, maar ik zou dat geen "uitvallen" willen noemen.

Taxe: nihil

Voorgelezen, volhard en ondertekend.

De heer Johannes Willem Westenberg, 61 jaar, wonende te 's-Gravenhage, rechter van beroep.

EED

Ik kan uit eigen wetenschap bevestigen dat de instructies waarover mevrouw Delfgauw en de heer Van der Wielen zojuist als getuigen hebben verklaard, inderdaad bestonden. Zij zijn niet op schrift gesteld. Maar iedereen wist ervan. Ook aan nieuwe mensen die werden ingewerkt werden deze instructies verteld. Ik heb mij er destijds persoonlijk van vergewist dat ook de medewerkers van de telefooncentrale advocaten niet met rechters doorverbonden, maar met medewerkers van de griffie. Ik herinner mij dat deze instructie destijds in een sectorvergadering is besproken. Ik was toen sectorvoorzitter. Er is gesproken over de risico's en de complicaties die zich zouden kunnen voordoen, wanneer niet conform deze instructies zou worden gehandeld. Ik ben in september 1994 als sectorvoorzitter aangetreden. In december 1994 waren de desbetreffende instructies dus nog recent onder de aandacht van de medewerkers gebracht.

In aanvulling op mijn eerdere verklaring, kan ik verklaren dat ook in de agenda van mijn echtgenote is vermeld dat ik op de bewuste dinsdag 6 december om 10.15 uur een afspraak had in Zutphen. Ik blijf erbij dat ik nu, meer dan tien jaar later, mij niet kan herinneren of die afspraak ook daadwerkelijk is doorgegaan.

Het kan best zo zijn dat er op die dag door de heer Smit of diens secretaresse naar de rechtbank is gebeld en om extra pleittijd is gevraagd of gevraagd is om tijdens het pleidooi een maquette te tonen. Van zo'n gesprek zou dan een notitie zijn gemaakt. Ik heb zo'n notitie niet in het dossier aangetroffen. Dat hoeft niet te betekenen dat er niet zo'n notitie is geweest. Daarop zou dan iets hebben kunnen staan als "Hans, Smit wil extra pleittijd" en dat zal ik dan hebben teruggegeven met een mededeling als "afwijzen en doorgeven" met een paraaf en een datum van mij. Ik kan mij voorstellen dat een dergelijke notitie niet in het dossier terecht komt. Het kan zijn dat ik zo'n notitie heb afgegeven aan mijn secretaresse Schmiemann en dat zij om er zeker van te zijn dat mijn antwoord de heer Smit zou bereiken en gelet op de zeer korte termijn (het pleidooi zou over twee dagen plaatsvinden) zelf met de heer Smit heeft gebeld en daarvoor niet de medewerkers van de griffie heeft ingeschakeld. Ik hecht eraan te verklaren dat mevrouw Schmiemann, die ik volledig vertrouwde, en die bepaald niet loslippig was, nooit met advocaten inhoudelijk op een zaak zal zijn ingegaan. Zij was zeer discreet.

Mr. Vermeer is inmiddels overleden. Met toestemming van de cliënten van mr. Vermeer – dan gaat het meen ik maar dat weet ik niet zeker om de heren Bakker en Braakenburg, maar ik heb die toestemming niet zelf geregeld en ik heb ook niet met deze heren gesproken – heb ik inzage gekregen in enkele stukken uit het dossier van mr. Vermeer. Ik heb daaruit opgemaakt dat na het pleidooi van 8 december een bijeenkomst heeft plaatsgevonden met de familie Poot en belanghebbenden aan die zijde. Uit die stukken maak ik op dat mr. Vermeer tegengas heeft gegeven aan de daar geuite bewering dat ik tijdens het pleidooi mij partijdig zou hebben opgesteld. Mr. Vermeer zag wel iets in de voortzetting van de onderhandelingen zoals tijdens dat pleidooi besproken. Mr. Vermeer heeft afstand genomen van de brief die uiteindelijk op 12 december is verzonden en die op 9 december al in concept gereed was. Ook dit maak ik op uit stukken die ik heb mogen inzien en die, als ik daarvoor toestemming krijg, nog in het geding zullen worden gebracht. Mr. Vermeer was het ook niet eens met een vertrouwelijk memo van mr. Smit over hoe de zaak verder zou moeten worden opgezet. Wat mr. Smit als getuige heeft verklaard over de redenen waarom mr. Vermeer de brief van 12

december niet mede heeft ondertekend, klopt dan ook geenszins. Mr. Smit en mr. Vermeer verschilden inhoudelijk van mening over de aanpak van de zaak.

Uit die stukken blijkt ook dat datgene wat mr. Smit heeft verklaard over de inhoud van het telefoongesprek dat hij zegt met mij te hebben gevoerd, in grote lijnen overeenstemt met hetgeen mr. Vermeer in zijn fax van 12 december 1994 als door mij gezegd tijdens het pleidooi weergeeft.

Over de verklaring van de heer Gerritse kan ik het volgende verklaren. In de Chipsol zaken was een pleidooi bepaald naar ik aanneem nadat de verhinderdata van betrokkenen waren opgevraagd, zoals gebruikelijk, en mr. Gerritse heeft gebeld naar de rolgriffier en aan hem kennelijk aangegeven dat er problemen waren met betrekking tot de datum, omdat Poot uitstel wilde in verband met het feit dat hij op een wereldreis was. Omdat de rolgriffier er zelf niet uitkwam en omdat ik de heer Gerritse heel goed kende, heb ik de rolgriffier toen gezegd dat hij mr. Gerritse maar met mij moest doorverbinden. Ik kende mr. Gerritse al vanaf 1978. Wij hadden nog met elkaar gevoetbald (jonge balieteam tegen rechtbankteam) U vraagt mij of dit rechtstreekse contact dan niet in strijd was met de instructie waarover ik zojuist heb verklaard. Ik vind van niet. U moet begrijpen dat ik belde in mijn hoedanigheid als rolrechter en niet als behandelend rechter. Ook speelde natuurlijk een rol dat ik mr. Gerritse persoonlijk zo goed kende. In dat telefoongesprek heb ik aangegeven dat de pleitdatum gehandhaafd zou blijven. Mr. Gerritse vroeg ook naar de samenstelling van de pleitkamer. Toen hij aangaf dat Poot er problemen mee zou kunnen hebben dat ik in die kamer zou plaatsnemen in verband met het feit dat ik ook al een kort geding over deze zaak had gedaan, heb ik gezegd dat wanneer namens Poot een briefje zou worden geschreven waarin van dit bezwaar bleek, dat ik mij dan zou onttrekken aan de zaak. Ik heb letterlijk gezegd: "ik ben dan weg, ik heb genoeg gezien van de familie Poot". Mr. Gerritse zou dit met zijn cliënten bespreken.

Naar aanleiding van de verklaring van mevrouw Dumont heb ik het desbetreffende dossier geraadpleegd en geconstateerd dat het wrakingsverzoek van 19 april blijkens de datumstempel op 23 april bij de griffie is binnengekomen. Ik heb daarvan nog op dezelfde dag kennis genomen en meteen schriftelijk gereageerd per fax. Dat faxbericht zit bij de stukken en voor zover dat nog niet het geval is zal het alsnog in het geding worden gebracht. Waar mevrouw Dumont heeft verklaard dat ik nog voor 23 april met haar telefonisch contact heb gehad over dit verzoek, is haar verklaring dus aantoonbaar onjuist, omdat het wrakingsverzoek op dat moment nog niet ter griffie was binnengekomen. Uit mijn agenda blijkt overigens dat ik op 22 april 4 comparities had en nog een bespreking, zodat het werkelijk onmogelijk is dat ik de tijd zou hebben gevonden op die dag met mevrouw Dumont te telefoneren. De rechter die de comparitie zou doen waarover mevrouw Dumont heeft verklaard, stond in Den Haag bekend als een rechter die buitengewoon onheus kon zijn in de omgang met advocaten en partijen en die ook met advocaten belde en dus de instructie waarover ik heb verklaard om dat niet te doen aan zijn laars lapte. Als mevrouw Dumont werkelijk gesproken heeft met een rechter die haar gekat heeft in het kwadraat, zoals uit haar verklaring lijkt te volgen, dan denk ik dat zij met deze rechter contact heeft gehad. Dat kan haast niet anders. Er was ook geen enkele andere rechter die bemoeienis had met dat dossier. Het dossier lag bij hem.

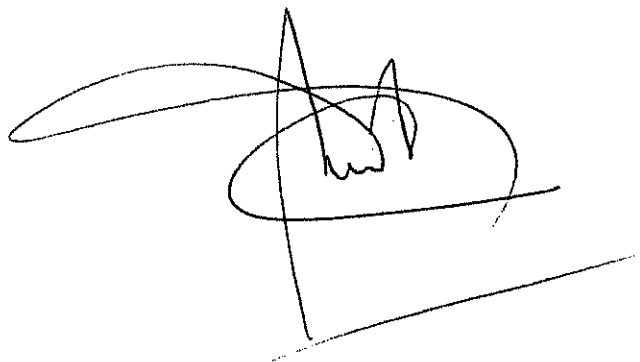
Verder blijkt uit het dossier dat de griffier van de wrakingskamer contact heeft gehad met het kantoor van Dumont, over de behandeling van het wrakingsverzoek. Die griffier heet Kriense Lokker. Een dubbele naam dus, en ik denk dat mevrouw Dumont in verband daarmee heeft aangenomen dat hij een jonkheer is, wat overigens niet zo is.

Ik hoor u zeggen dat u het niet relevant vindt, dit naar aanleiding van een vraag van mr. Knijff, dat ik vertel wie voor mij de toestemming heeft geregeld om kennis te nemen van stukken uit het dossier van mr. Vermeer.

Taxe: nihil

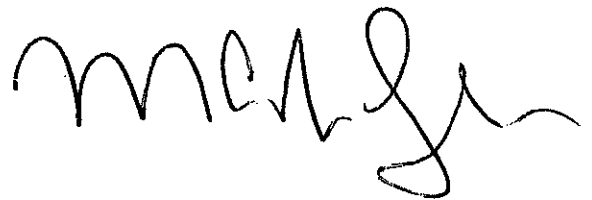
Voorgelezen, volhard en ondertekend.

A handwritten signature in black ink, consisting of several overlapping loops and a vertical line extending downwards from the center of the signature.

In overleg met de raadslieden van partijen sluit de rechter de contra-enquête aan beide zijden en verwijst hij de zaak naar de rol van **woensdag 28 maart 2007** teneinde Westenberg in de gelegenheid te stellen bij akte stukken in het geding te brengen. Vervolgens zal Smit in de gelegenheid worden gesteld na enquête te concluderen, waarna Westenberg die gelegenheid eveneens krijgt.

Waarvan proces-verbaal.

Voor fotocopie conform uitgegeven aan
mr *R. B. Golterman*
procureur

De Griffier,

